

תורה אור • פרשת שמות • מאמר 7

ביאור על הנ"ל

הסבר על האמור לעיל

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/torah-ohr/shemos/7](https://likuteitorah.com/he/torah-ohr/shemos/7)

1 ביאור על הנ"ל

ביאור על האמור לעיל

2 להבין שרש הדברים. הנה ג' קשרי מתקשרין ישראל באורייתא כו' שמדרגת התורה היא למעלה

מישראל והרי התורה נקראת בשם בחי' כלה

כדי להבין את שורש הדברים: הנה, "שלושה קשרים קשורים זה בזה: ישראל לתורה" וכו', ומשמעות הדבר שמדרגת התורה גבוהה מישראל. ואף על פי כן, התורה נקראת בשם בחינת כלה,

כמארז"ל אל תקרי מורשה אלא מאורשה כו' ונקי העוסק בתורה בעל תורה מארי דאורייתא כו' וכתוב קדש ישראל להי ראשית תבואתה כו'

כפי שאמרו חז"ל: "אל תקרי מורשה אלא מאורשה" וכו'. ומי שעוסק בתורה נקרא "בעל תורה", "מארי דאורייתא" וכו'. ונאמר: "קודש ישראל להי ראשית תבואתה" וכו',

כי התורה נקי בשם בחי' לחם כמ"ש לכו לחמו בלחמי וגם נקראת בשם יין תבואת הכרם ונקי שמן דזית נמי אקרי תבואה כו'.

שהרי התורה נקראת בשם בחינת לחם, כמו שנאמר: "לכו לחמו בלחמי"; היא נקראת גם בשם יין, תבואת הכרם, וכן בשם שמן, שהרי גם הזית נקרא תבואה וכו'.

3 והענין הוא דארז"ל מן שמיא מיהב יהבי מישקל לא שקלי וגדול הנס האחרון כו'.

והענין הוא, שחכמינו ז"ל אמרו: "מן השמים נותנים, אך אינם לוקחים בחזרה", וכן: "הנס האחרון גדול יותר" וכו'.

כי הנס הראשון שנתנו לו זהב מן השמים אינו גדול כ"כ שכך הוא סדר ההשתלשלות להיות יורד למטה עד שיורד מרוחניות לגשמיות

שהרי הנס הראשון, שבו ניתן לו זהב מן השמים, אינו גדול כל כך, משום שכך הוא סדר ההשתלשלות: לרדת למטה, עד שהדבר יורד מרוחניות לגשמיות,

כי אין לך עשב שאין לו מזל והמזל הוא רוחני ונמשך מאין ליש. משא"כ הנס האחרון להתעלות מיש לאין הוא נפלא ביותר נגד הדרגת ההשתלשלות.

שהרי אין לך עשב שאין לו מזל, והמזל הוא רוחני ונמשך מאין ליש. אבל הנס האחרון, שבו הדבר עולה מיש לאין, נפלא ביותר, בניגוד לסדר ההדרגתי של ההשתלשלות.

4 ובחיי זו אינה אלא בישראל דוקא וכמ"ש כי תהיו אתם לי ארץ חפץ. פ"י חפץ ורצון שלמעלה שיהיה ביטול היש לאין וחפץ זה תהיו אתם לי כו'.

בחינה זו קיימת דווקא בישראל, כמו שכתוב: "כי תהיו אתם לי ארץ חפץ". כלומר, החפץ והרצון שלמעלה הוא שתהיה התבטלות היש לאין, וחפץ זה — "תהיו אתם ליי" וכו'.

דהנה כנס"י מקור נש"י נקרא בשם ארץ שיש בה כח הצומח להצמיח כל פרי למינהו ע"י אשר זרעו בו על הארץ

הנה כנסת ישראל, מקור נשמות ישראל, נקראת בשם "ארץ", מפני שיש בה כוח הצמיחה להצמיח כל פרי למינו, באמצעות "אשר זרעו בו על הארץ".

והנה בהגרעין אין בו טעם ומתיקות אלא הוא כעץ בעלמא וגם בכח הצומח אין בו תמונת הפרי

והנה, בגרעין אין טעם ומתיקות; הוא דומה לעץ בלבד. וגם בכוח הצמיחה אין דמות של הפרי,

שהרי נצמח ממנו כל פרי לפי הגרעין הנזרע חטה ושעורה וגפן וא"כ מוכרח שאין בו בחי' חטה דא"כ לא היה נצרך להזריע

שהרי ממנו צומח כל פרי בהתאם לגרעין שנזרע — חיטה, שעורה או גפן. ואם כן, מוכרח שאין בו בחינה של חיטה, שאם לא כן לא היה צורך לזרוע.

אלא שע"י התאחדות הגרעין שיש בו בהעלם תמונת הפרי עם הארץ ע"י מתלבש בו כח הצומח להצמיח בדומה לגרעין.

אלא שעל ידי התאחדות הגרעין, שיש בו בהעלם דמות של הפרי, עם הארץ, מתלבש בו כוח הצמיחה כדי להצמיח [פרי] הדומה לגרעין.

5 וכך הוא הענין המצות שנשתלשלו וירדו למטה עד שנעשה כדמות הגרעין שאין בו טעם כמו ציצית מצמר ותפילין מקלף כו'

כך גם המצוות: הן השתלשלו וירדו למטה, עד שנעשו כדוגמת גרעין שאין בו טעם, כגון ציצית מצמר ותפילין מקלף וכו'.

אך מ"מ יש בהם ענג העליון וע"י ישראל העושים ומקיימים המצות נצמח ונגדל ענג העליון להיות בגילוי.

אך אף על פי כן, התענוג העליון נמצא בהן, ובאמצעות ישראל, העושים את המצוות ומקיימים אותן, התענוג העליון צומח וגדל עד שהוא מתגלה.

6 והיינו לפי שישאל הם בבחי' ארץ בחי' מלכות שכל הי"ס נמשכים בה שהוא בחי' בטול בחי' אתכפייא ואתהפכא כו'.

וזהו משום שישאל הם בבחינת ארץ, בחינת מלכות, שאלה נמשכות כל עשר הספירות; בחינה זו היא ביטול, בחינת אתכפייא ואתהפכא וכו'.

ואין פי' אתכפייא על רע גמור כי האומר אחטא כו' אין מספיקין בידו כו'. אלא במותר לך כו' שהוא בחי' בטול היש לאין שהוא נעלה מבחי' יש מאין.

ואתכפייא אינה מתייחסת לרע גמור, שהרי "האומר אחטא וכו' אין מספיקין בידו וכו'". אלא היא מתייחסת ל"מותר לך וכו'", בחינת ביטול היש לאין, שהיא נעלית מבחינת יש מאין.

7 וזהו שרש ומקור נשמות ישראל. ולכן ע"י קליטת הגרעין דתורה ומצות בנשמות ישראל שיש בהם כח הצומח בחי' נעוץ סופן בתחלתן מלכות דא"ס נצמח ונגלה הענג העליון שבמצות להיות בגילוי.

וזהו השורש והמקור של נשמות ישראל. לכן, כאשר זרע התורה והמצוות נקלט בנשמות ישראל, שיש בהן כוח הצמיחה — הבחינה של "סופן נעוץ בתחילתן", מלכות אין סוף — התענוג העליון שבמצוות צומח ומתגלה, ונעשה גלוי.

ולכן נקראת כנ"י בשם אשה יראת ה' כי בחי' הבטול הוא בחי' היראה ופחד ה' לנגד עיניו. לכן כנסת ישראל נקראת "אשה יראת ה'", שכן בחינת הביטול היא בחינת היראה, ויראת ה' עומדת לנגד עיניו.

8 והנה עיקר יצירת והתהוות הולד הוא מטפת האב מזריע לובן שממנו עצמות וגידין כו'. והנה, עיקר התהוותו של הילד הוא מטיפת האב, ש"זורע לובן, שממנו העצמות והגידים" וכו'.

אלא שע"י שהייה בבטן אמו אוכל ממה שאמו אוכלת כו' יוצא מההעלם אל הגילוי בכל אבריו מה שהי' בתחלה בהעלם בטפת האב.

אלא שעל ידי שהייתו בבטן אמו, [שבה] "הוא אוכל ממה שאמו אוכלת" וכו', הוא יוצא מההעלם אל הגילוי בכל איבריו: מה שהיה בתחילה בהעלם בטיפת האב.

9 וכמו"כ הוא ענין המצות שרשם למעלה הוא רצון העליון וירדו למטה ברבוי ההשתלשלות להיות בבחי' גרעין תר"ך עמודי אור

כך גם ענין המצות: שורשן למעלה הוא הרצון העליון, והן ירדו למטה בריבוי שלבי ההשתלשלות, עד שהיו בבחינת גרעין — 620 עמודי אור,

כמו העמוד שמחבר מעלה ומטה וע"י הקליטה שנקלטו בישראל שיש בהם כח הצומח נצמח גילוי המצות כמו שהן למעלה.

כמו עמוד המחבר בין מעלה למטה. וכאשר המצוות נקלטו בישראל, שיש בהם כוח הצמיחה, צומחת ומתגלית המצוות כפי שהן למעלה.

10 וזהו אשה יראת היא תתהלל לשון כהלו נרו כ"י הללו י"ה שטעם אמירת פסוקי דזמרה קודם ק"ש וזהו [פירוש] "אשה יראת ה' היא תתהלל": לשון "כהלו נרו" וכ"י, [וכמו] "הללו י"ה". והטעם לאמירת פסוקי דזמרה קודם קריאת שמע

כי ק"ש ואהבת הוא מחמת התבוננות בפסוקי דזמרה שהוא ספור שבחיו של מקום יוצר משרתים ואשר משרתיו כ"י וצריך להאיר ולהלל התבוננו' בחי' י"ה מלמעלה.

הוא שקריאת שמע ו"ואהבת" שבה נובעות מההתבוננות בפסוקי דזמרה, שהם סיפור שבחיו של מקום: "יוצר משרתים ואשר משרתיו" וכ"י. ויש להאיר ולהפיץ את אור ההתבוננות, בחינת י"ה, מלמעלה.

11 וזהו הללו יה ועשרה הללויה להלל מלמעלה מעלה עד רום המעלו' וכך הוא בענין ישראל שנק' אשה יראת ה' שצריכה להתהלל ולהאיר מלמעלה בכדי להיות בהן בחי' קליטה,

וזהו [פירוש] "שבחו את ה'", ועשר פעמים "הללויה": להאיר ממעלה למעלה, עד לגבהי הגבהים. וכך גם בענין ישראל, שנקראים "אישה יראת ה'": יש להאיר אותם ולהאיר בהם מלמעלה, כדי שתהיה בהם בחינת קליטה.

וכן בענין התורה אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו הוא ג"כ על דרך זה כי התורה ג"כ ירדה מלמעלה למטה להיות בחי' גרעין וכדי להיות בחי' קליטה צריך להיות תלמודו בידו דוקא כנ"ל:

וכך גם בענין התורה: "אשרי מי שבא לכאן ולימודו בידו" — גם זה על דרך זו, שכן גם התורה ירדה מלמעלה למטה ונעשתה בבחינת גרעין; וכדי שתהיה בחינת קליטה, לימודו צריך להיות בידו דוקא, כפי שהוסבר לעיל.

12 והנה כתיב אור זרוע לצדיק שאור תורה ומצות הוא כעת בבחי' זריעה ולעתיד יהי בבחי' גילוי בבחי' פרי ומלאו פני תבל תנוכה כו'.

והנה נאמר: "אור זרוע לצדיק": אור התורה והמצוות נמצא כעת בבחינת זריעה, ולעתיד לבוא יהיה בבחינת גילוי, בבחינת פרי — "ומלאו פני תבל תנוכה" וכו'.

דהנה תחית המתים שיהיה לעתיד הוא ע"י גילוי בחי' סובב כל עלמין וקמ"י כחשיכה כאורה כו'. שהרי תחיית המתים שתהיה לעתיד לבוא תהיה באמצעות גילוי בחינת סובב כל עלמין, ולפניו "כחשכה כאורה" וכו'.

אך הנה גם כעת הוא בחינת סוכ"ע. וא"כ מהו זה התוספת והעילוי שיהי לעתיד. והענין כי ממלא כל עלמין וסוכ"ע הם בחי' מקיפים ובחי' פנימיים.

אך הנה גם כעת קיימת בחינת סובב כל עלמין. ואם כן, מהי התוספת והמעלה שתהיה לעתיד לבוא? והענין הוא שממלא כל עלמין וסובב כל עלמין הם בחינת מקיפים ובחינת פנימיים.

13 והנה יש ב' בחי' מקיפים הא' הוא מה ששייך לפנימי ומאיר בו שהארה זו הוא מחי' אותו והב' והנה יש שתי בחינות של אורות מקיפים. הראשונה היא בחינת השייכות לפנימי ומאירה בו, כך שהארה זו מעניקה לו חיות. והשנייה

הוא מקיף הכללי שמקיף בהשוואה אחת ואינו מאיר בפנימי כלל. וכמארו"ל אכל בי עשרה שכינתא שריא בבחי' מקיף כו'.

היא המקיף הכללי, המקיף את הכול באופן שווה ואינו מאיר כלל בפנימי. וכמאמר חז"ל: "על כל בי עשרה שכינתא שריא" — בבחינת מקיף וכו'.

14 והנה יש מתפעל כשמתפלל בעשרה או כשרואה שחבירו מתפלל בכוונה מתפעל גם הוא להתפלל יותר מרגילותו שכוונת חבירו בתפלתו אצלו הוא בחי' מקיף ואינו נכנס בו בבחינת פנימית עכ"ז הוא מתפעל והוא בחי' מקיף המאיר בפנימי.

והנה יש אדם שמתעורר כשהוא מתפלל במניין, או כשהוא רואה את חברו מתפלל בכוונה: גם הוא מתעורר להתפלל יותר מכפי שהוא רגיל. שכן כוונת חברו בתפלתו היא עבורו בבחינת מקיף, ואינה נכנסת בו בבחינת פנימיות; ובכל זאת הוא מתעורר. זוהי בחינת מקיף שמאיר בפנימי.

15 ויש שאינו מתפעל כלל והיינו שאין מאיר בו בפנימיות ונשאר בחי' מקיף הכללי שאינו מאיר כלל.

ויש מי שאינו מתעורר כלל; כלומר, האור אינו מאיר בפנימיותו, והוא נשאר בבחינת מקיף כללי, שאינו מאיר כלל [כפנים].

וכך יובן הדבר בבחי' סוכ"ע דעכשיו הוא בחי' מקיף וסובב השייך לפנימי סובב כל עלמין דייקא משא"כ לעתיד לבא כתיב ונגולו כספר השמים.

כך אפשר להבין את העניין ביחס לבחינת סובב כל עלמין: כיום היא בחינת מקיף, סובב השייך לפנימי — סובב כל עלמין דווקא, כלומר, סובב את כל העולמות. אבל על העתיד לבוא נאמר: "והשמיים ייגולו כספר".

16 וגם נאמר כאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגו' ששמים בחינת מקיפים דכעת יגולו כספר להתלבש בבחי' פנימי ויתגלו מקיפי' ושמים חדשים ואז

ונאמר גם: "כאשר השמים החדשים והארץ החדשה" וגו': השמים, שהם בחינת המקיפים של הזמן הזה, ייגולו כספר כדי להתלבש בבחינת הפנימי, ויתגלו מקיפים ושמים חדשים. ואז,

ע"י אור הגדול ההוא גם המתים שוכני עפר יחיו לפי שלפניו כחשיכה כאורה וכמשל האור והשלהבת היותר גדולה מאירה למרחוק ביותר.

באמצעות האור הגדול ההוא יחיו גם המתים, שוכני עפר, משום שלפניו חושך כאור; וכמשל האור והשלהבת: ככל שהשלהבת גדולה יותר, כך אורה מאיר למרחוק יותר.

וגילוי ההוא שלעתיד הוא ע"י המצות שיעשו פרי למעלה וכמשל הוולד הגם שגידולו מן האשה.

והגילוי ההוא שלעתיד יבוא באמצעות המצוות, שיעשו פירות למעלה. והרי זה כמשל הוולד: אף שגידולו הוא מן האשה,

כמארז"ל אוכל ממה שאמו אוכלת כו' עכ"ז אפשר שהוולד יהי' גדול במעלה מן האשה שהוולד זכר הוא בחי' משפיע ואמו בחי' מקבל בחי' נוקבא כו':

כמאמר חז"ל: "אוכל ממה שאמו אוכלת" וכו', ואף על פי כן ייתכן שהוולד יהיה גדול במעלה מן האשה, שכן ולד זכר הוא בחינת משפיע, ואמו בחינת מקבל, בחינת נוקבא וכו'.

17 וזהו שהמצות נקראים לכושים ובחיי פירות שהמצות כעת הם בבחינת גרעין והם בחינת לכושים המעלימים עד שנראה כאלו אין בהם טעם כלל ציצית מצמר כו'.

וזהו [הטעם לכך] שהמצוות נקראות לכושים וגם בחינת פירות: המצוות כיום הן בבחינת גרעין, והן בחינת לכושים שמסתירים, עד שנראה כאילו אין בהן טעם כלל — ציצית מצמר וכו'.

משא"כ גילוי המצות כמו שיהיו לעתיד יהיו בבחי' פרי גילוי טעם ותענוג וכדפי' רש"י על פסוק ישקני מנשיקות פיהו שלע"ל יתגלה לנו טעמי התורה.

אבל גילוי המצוות כפי שיהיה לעתיד לבוא יהיה בבחינת פרי — גילוי של טעם ותענוג, כפי שפירש רש"י על הפסוק "ישקני מנשיקות פיהו": לעתיד לבוא יתגלו לנו טעמי התורה.

18 וזהו לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד פי' לכל תכלה הוא בחי' השגות נשמות ומלאכים דבריאה יצירה עשייה יש קץ וגבול להשגתם לפי שהן בחי' נבראים ובע"ג

וזהו [פירוש] "לכל תכלה ראיתי קץ, רחבה מצותך מאד". פירוש "לכל תכלה" הוא בחינת ההשגה של נשמות ומלאכים בעולמות בריאה, יצירה ועשיה; להשגתם יש קץ וגבול, משום שהם נבראים ובעלי גבול.

משא"כ מצותך כמו שהן למעלה היא רחבה מאד רחבה הוא בחי' כלי קבול רחב לקבל בתוכו אור א"ס בלי גבול

אבל "מצותך", כפי שהמצוות הן למעלה, "רחבה מאד": "רחבה" פירושו כלי קיבול רחב, היכול לקבל בתוכו את אור אין סוף בלי גבול.

ולכן נאמר רחבה ולא אמר ארוכה כמו שנאמר בהתורה ארוכה מארץ מדה והיינו לפי ששם מדבר בענין המשכות וירידות השתלשלות התורה למטה מטה

לכן נאמר "רחבה" ולא "ארוכה", כפי שנאמר על התורה: "ארוכה מארץ מדה". זאת משום ששם מדובר בהמשכות ובהורדות של התורה דרך השתלשלות, למטה ולמטה.

והוא בחי' אורך שמשלשל ויורד מטה מטה באורך וכאן מדבר במצות כמו שהן למעלה ומצותך דייקא קאמר רחבה כו':

וזהו בחינת אורך, הנמשכת ויורדת שלב אחר שלב, למטה ולמטה, לאורך. כאן, לעומת זאת, מדובר במצוות כפי שהן למעלה, ונאמר דווקא על "מצותך" שהיא "רחבה" וכו'.

19 וזהו קדש ישראל לה' ראשית תבואתה היינו מצד התלבשות התורה למטה בבחי' גרעין הרי מעלת

ישראל הוא למעלה מן התורה

וזהו [פירוש] "ישראל קדושים לה'", ראשית תבואתו": כלומר, מצד התלבשות התורה למטה בבחינת גרעין, מעלתם של ישראל גבוהה ממעלת התורה,

שהרי בישראל יש כח הצומח ונקראים ראשית תבואתה שהן הראשית שממנו נצמח ונגדל התבואה להיות בגילוי הטעם ותוספת ברכוי כו'.

שכן בישראל יש כוח הצמיחה, ולכן הם נקראים "ראשית תבואתו" — הם המקור שממנו התבואה צומחת וגדלה, עד שטעמה מתגלה והיא מתרבה בשפע וכו'.

משא"כ מצד התורה ומצות כמו שהן למעלה התורה מאד נעלה ממדרגת ישראל שישראל מתקשראן באוריינתא כו'.

אבל מצד התורה והמצוות כפי שהן למעלה, התורה נעלית הרבה ממדרגתם של ישראל, שהרי "ישראל מתקשרים בתורה" וכו'.

20 וזהו הבאים ישרש יעקב ופרח ישראל שהשרשה והצמיחה הוא בבחינת יעקב יו"ד עקב בריח התיכון כו'.

וזהו [הפירוש של] "לעתיד לבוא] יעקב ישורש, ישראל יציץ ופרח": ההשתרשות והצמיחה הן בבחינת יעקב, יו"ד עקב, בריח התיכון וכו'.

ועי"ז יציץ ופרח ישראל לי ראש כו'. דהנה כתיב הקל קול יעקב שהקול מחבר ומביא הרוחניו להתגשם.

ועל ידי כך "ישראל יציץ ופרח": ישראל — לי ראש וכו'. שהרי כתוב: "הקול קול יעקב"; הקול מחבר ומביא את הרוחני לידי התגשמות.

דהנה ארז"ל עינא ולבא תרין סרסורי דחטאה הן כי העין רואה והלב חומד כו' לפי שבעין יש גידין ועורקי המוח ועי"ז מתפעל במוחו ומשם יורד ג"כ עי"י גידים ועורקים ללב ועדיין הוא רוחני חמדת הלב

שהרי אמרו חז"ל: "עינא ולבא תרין סרסורי דחטאה", שהעין רואה והלב חומד וכו'. זאת משום שבעין יש גידים ועורקים של המוח, ועל ידם המוח מתפעל; ומשם הדבר יורד, גם באמצעות גידים ועורקים, אל הלב, וחמדת הלב עדיין רוחנית היא.

ואח"כ מהבל הלב יורד ע"י קנה הלב לקנה הריאה ולריאה ומשם מתחלק ההבל ויוצא דרך ה' מוצאות הפה להיות בגילוי בדבור גשמי

לאחר מכן, מהבל הלב, הדבר יורד דרך קנה הלב אל קנה הריאה ואל הריאה, ומשם ההבל מתחלק ויוצא דרך חמשת מוצאות הפה, כדי להתגלות בדיבור גשמי.

ונמצא שהקול הוא מחבר גשמית ברוחנית וגם הנה בקול עצמו יש ג' בחינות אש ומים שהם ב' הפכים ובחינת רוח הוא המחברם.

נמצא שהקול מחבר את הגשמי עם הרוחני. יתר על כן, בקול עצמו יש שלוש בחינות: אש ומים, שהם שני הפכים, ובחינת רוח, המחברת ביניהם.

21 וזהו תפלות אבות תקנום כו' ויעקב כלול משניהם כו'. וכמשל הרב המשפיע לתלמידו הנה כשמשפיע השכל

וזהו [הפירוש של] "התפילות תיקנו האבות" וכו', ויעקב כולל את שניהם וכו'. הדבר דומה למורה שמוסר לתלמידו רעיון: כשהוא מוסר את הרעיון

כמו שהוא אצלו לא יבין התלמיד כלל. וכן אם ימנע מלהשפיע. ולכך מוכרח להיות בחי' ממוצע הכלול משניהם.

כפי שהוא מצוי במחשבתו שלו, התלמיד לא יבין כלל; וכך גם אם יימנע מלמסור אותו. לכן מוכרח להיות בחינת ביניים הכוללת את שניהם.

וזהו תתן אמת ליעקב ואין אמת אלא תורה שהתורה היא ג"כ עד"ז יש בה מצות בבחי' העלאות ובבחי' המשכות.

וזהו [הפירוש של] "תתן אמת ליעקב", ו"אין אמת אלא תורה": גם התורה היא באופן זה, ויש בה מצוות בבחינת העלאות ובבחינת המשכות.

וזהו כה אמר ה' בוראך יעקב כו'. יעקב בראך ישראל יצרך כו'. דהנה כתיב יוצר אור ובורא חשך כו'.

וזהו [הפירוש של] "כה אמר ה' בוראך יעקב" וכו': יעקב — "בראך", ישראל — "יצרך" וכו'. שהרי כתוב: "יוצר אור ובורא חושך" וכו'.

22 והנה ידוע שבכל דבר יש חומר וצורה שהחומר הוא עצם הדבר כמו שהוא הוא בחי' יעקב יו"ד עקב סדר השתלשלות הבריאה יש מאין.

והנה ידוע שבכל דבר יש חומר וצורה. החומר הוא עצם הדבר כפי שהוא; זוהי בחינת יעקב, יו"ד עקב — סדר השתלשלות הבריאה יש מאין.

והצורה שהוא גילוי האור הוא בחינת ישראל ל"י רא"ש וכמשל האבוקה הגדולה שמאירה למרחוק ביותר.

והצורה, שהיא גילוי האור, היא בחינת ישראל, לי ראש, בדומה לאבוקה גדולה המאירה למרחק רב ביותר.

וזהו מאמר רז"ל כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו מתקיימת שע"י יראת חטאו שהוא בחי' אתכפיא בחי' ארץ חפץ. הנה ע"י זה חכמתו מתקיימת שהוא בחי' גילוי כו' וד"ל:

וזהו [פירוש] מאמר רז"ל: "כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקיימת". באמצעות יראת החטא שלו, שהיא בחינת אתכפיא, בחינת "ארץ חפץ", חכמתו מתקיימת — בחינת גילוי וכו'. וד"ל.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/torah-ohr/shemos/7

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק